

zákonem jí uloženou vyživovací povinnost ke svým nezletilým dětem, nelze žalujícím nezletilým dětem upřít nárok na náhradu toho, co jim usmrcenou matkou na výživě bylo poskytováno a co jim tak ušlo. Nárok žalujících dítek jest tudíž důvodem po právu. Poněvadž však pro rozhodnutí o jeho výši není ve spisu podkladu, bude třeba příjmy bezpečně zjistiti, aby se nižší soudy při svém právním názoru na sporný případ s touto otázkou nezabývaly.

Čís. 14173.

Nejasnost pojišťovacích podmínek stanovených pojišťovnou jde na její vrub. Vykládá-li je pojišťovna složitějším způsobem v ten rozum, že i nezaviněný úraz pojistníků není pojistkou kryt, nelze v toho vyvoditi nedůvodnost nároků pojistníkov.

(Rozh. ze dne 15. února 1935, Rv I 516/33.)

Žalobkyně domáhá se na žalované pojišťovně vyplacení pojistného obnosu 8.000 Kč tvrdíc, že na tento obnos byl její zemřelý manžel Arnošt R. pro případ smrti u žalované pojištěn. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby tvrdíc, že usmrcený byl zabit ve rvačce, a že podle § 7 všeobecných pojišťovacích podmínek jsou z pojištění vyloučeny případy, jež se udály při zúčastnění se na rvačce. Nižší soudy uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Jde o to, zda žalobkyně právem se domáhá vyplacení pojištěného obnosu 8.000 Kč čili nic. Správné jest, že dle § 7 všeobecných pojišťovacích podmínek jsou vyloučeny z pojištění případy, jež se udály při zúčastnění se rvačky, naproti tomu však § 3 všeobecných pojišťovacích podmínek výslovně stanoví, že tělesná zranění, utrpěná při oprávněném hájení neb námaze ku zachránění lidského života platí za nehody. Toto ustanovení § 3 pojišťovacích podmínek jest všeobecným ustanovením, širším nežli případy podle § 7 pojišťovacích podmínek, vyloučené z práva na odškodné, které jsou jenom výjimky z tohoto všeobecného ustanovení. Kdyby tedy zjištěno bylo, že Arnošt R. se účastnil rvačky s tím úmyslem, aby se rval s ostatními, bylo by lze se odvolávati na ustanovení § 7 pojišťovacích podmínek. Jest však zjištěno, že Arnošt R. rvačku nezačal, nýbrž, že byl zraněn, když svému synovi šel na pomoc, který o to prosil, byv ohrožen nožem. Z tohoto zjištění se zřejmě podává, že Arnošt R. utrpěl zranění na těle při oprávněném hájení a při námaze zachránění života lidského, totiž svého syna. Jest takto dán případ § 3 pojišťovacích podmínek, a proto neprávem dovolává se žalovaná strana ustanovení § 7 pojišťovacích podmínek pro odmítnutí náhrady za tento pojistný případ. Když tedy soud první stolice dospěl k závěru, že zranění Arnošta R. a nelze subsumovati pod ustanovení § 7 všeobecných pojišťovacích podmínek, učinil tak právem, posoudiv takto věc po stránce právní správně.

Nejvyšší soud nevyhověl odvolání.

Důvody :

Dovolací soud neshledal zákoného důvodu, by rozsudek odvolacího soudu byl změněn nebo zrušen (čl. I. § 3 zák. čís. 251/34 sb. z. a n.). Dodává se jen, že nejasnost pojišťovacích podmínek, pocházejících od pojišťovny, jde na její vrub podle § 915 obč. zák. Dochází-li tedy dovo-latelka složitějším způsobem k výkladu pojišťovacích podmínek, že i ne-zaviněný úraz A-a R. není pojistkou kryt, nelze z toho nedůvodnost ža-lovaného nároku vyvoditi.

Čís. 14174.

Zaměstnavateli nelze upřít právo, by přezkoumal činnost svých za-městnanců, by se tak vyhnul nedorozumění a sporům se zákazníky.

Pokud se taková kontrola děje v nezávadné formě, nelze v tom spa-ťřovati zlehčování zaměstnance ani poškozování jeho obchodní činnosti.

(Rozh. ze dne 15. února 1935, Rv I 1730/33.)

Žalobce byl zaměstnán u žalovaného jako obchodní cestující. Ža-lobou domáhá se na žalovaném jednak nedoplatku na smluvených pro-visích 1.668 Kč 40 h, jednak náhrady škody ve výši 3.000 Kč za to, že se žalovaný informoval u zákazníků, zda objednávky žalobcem mu za-slané nejsou fingované, čímž zákazníci odrazoval od uzavření objedná-vek a žalobci tak vznikla škoda na ušlé provisi v požadované výši. Ža-loba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším s o u d e m z těchto

d ů v o d ů :

Zaměstnavateli nelze upřít právo, by přezkoumal činnost svých za-městnanců, zvláště provisních zástupců, aby se vyhnul nedorozumění a sporům se zákazníky. Pokud se taková kontrola vykonává v nezávadné formě, nelze v tom spatřovati zlehčování zaměstnance ani poškozování jeho obchodní činnosti vzbuzováním nedůvěry u objednavatelů proti němu. Žalobce ani netvrdil a neprokázal, že žalobcovy dotazy u objed-navatelů se staly ve formě, která by byla způsobitou vzbuditi proti němu podezření z nějakých nesprávností, a proto nemohly tyto dotazy ho hmotně poškoditi.

Čís. 14175.

Žalobě podle § 37 ex. ř. nelze vyhověti, zaniklo-li soudcovské zá-stavní právo na vylučovaných věcech podle § 256 odst. 2 ex. ř. Lho-stejno, že exekuce dosud není zrušena a v zájemném rejstříku to není vyznačeno.

(Rozh. ze dne 15. února 1935, Rv I 2119/33.)